

Sygn. akt V GC 785/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa :

(...) S. A. w L.

przeciwko:

(...) S. A. w S. (uprzednio (...) S. A. w S.)

o zapłatę 10.067,89 zł

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 10.067,89 zł (dziesięć tysięcy sześćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 26 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 2.672,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie) kwotę 30 zł tytułem brakującej opłaty

Sygnatura akt: V GC 785/14

UZASADNIENIE

(...) S.A. w L. pozwem z dnia 26 sierpnia 2014r. domagało się od (...) S.A. w S. (poprzednio (...) S.A. w S.) zapłaty kwoty 9 474,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie strona powodowa podała, że w wyniku kolizji z dnia 24 września 2013r. uszkodzeniu uległ pojazd marki C. (...) o nr. rej. (...), należący do P. M. (1). Strona pozwana uznając swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia (z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej ze sprawcą szkody) wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 6 016,50 zł. Taka wycena naprawy została przez pozwaną ustalona przy zastosowaniu 70% urealnienia na oryginalne części zamienne i zastosowaniu stawki za roboczogodzinę pracy blacharza na poziomie 50zł. Zakres naprawy był pomiędzy pozwaną a poszkodowanym bezsporny, jednak sposób wyliczenia szkody nie zyskał akceptacji poszkodowanego, który zlecił wykonanie prywatnej kalkulacji naprawy jego pojazdu i ustalił w ten sposób adekwatne do zakresu szkody odszkodowanie w kwocie 15 491,19 zł. W dniu 27 czerwca 2014r. strona powodowa nabyła od poszkodowanego wierzytelność z tytułu rzezonej szkody i wezwała pozwaną do dobrowolnej wypłaty dalszego odszkodowania, jednak bezskutecznie. W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania. Proponowała zawarcie ugody poprzez zapłatę kwoty 2 000 zł należności głównej i połowy kosztów postępowania, a z ostrożności procesowej zarzuciła, że łączna

kwota wypłaconego odszkodowania została ustalona w sposób prawidłowy i zgodny z technologią naprawy pojazdu. Nadto prywatny kosztorys uszkodzonego stanowił jedynie symulację kosztów naprawy, a nie ofertę warsztatową. Ponieważ uszkodzony nie przedstawił faktur za naprawę pojazdu strona powodowa przyjęła wycenę w oparciu o nowe, alternatywne części zamienne, które w jej ocenie jakościowo były lepsze niż uszkodzone części, które przecież były w znacznym stopniu zużyte. W ocenie strony pozwanej jej kalkulacja naprawy, w tym uśrednione stawki prac blacharsko-lakierniczych, odzwierciedlała rynkowe koszty przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

W dalszym przebiegu postępowania strona powodowa, która nie wyraziła zgody na proponowaną ugodę, podkreślała, że obowiązek naprawienia szkody jest niezależny od faktu dokonania naprawy pojazdu przez uszkodzonego, a ubezpieczyciel winien wyrównać uszczerbek majątkowy wynikający ze szkody w pełnej wysokości. W konsekwencji przeprowadzenia w sprawie dowodu z opinii biegłego sądowego pismem procesowym z dnia 16 września 2015r. strona powodowa rozszerzyła powództwo o kwotę 593,20 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 września 2013r. na skutek kolizji drogowej uszkodzeniu uległ należący do P. M. (1) pojazd marki C. (...) o nr. rej. (...). Odpowiedzialność za skutki zdarzenia, na mocy zawartej ze sprawcą szkody umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, przyjęło na siebie (...) S.A. w S., którego następcą prawnym jest (...) S.A. w S..

(Dowód: - okoliczności bezsporne,

-protokół szkody, k. 103-104 akt)

Strona pozwana wypłaciła uszkodzonymu odszkodowanie w kwocie 6 016,50 zł. Przy ustaleniu jego wysokości zastosowała 70% urealnienia na oryginalne części zamienne, jednocześnie przyjmując stawkę za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych kwocie 50zł.

(Dowód: - okoliczność bezsporna,

-kosztorysy naprawy strony pozwanej, k. 48-71 akt,

-wycena pojazdu uszkodzonego i wyliczenie wartości szkody, k. 105-114 akt)

W dniu 27 czerwca 2014r. (...) S.A. w L. nabyło od P. M. (1) wierzytelność z tytułu rzeczowej szkody i wezwało stronę pozwaną do wypłaty odszkodowania uzupełniającego w kwocie 9 474,69 zł, załączając prywatną kalkulację naprawy uszkodzonego pojazdu, opiewającą na kwotę 15 491,19 zł.

Strona pozwana odmówiła zmiany uprzednio podjętej decyzji odszkodowawczej.

(Dowód: - umowa przelewu wierzytelności z dnia 27.06.2014r., k. 14 akt,

-wezwanie do zapłaty wraz z powiadomieniem o przelewie wierzytelności z dnia

08.07.2014r., k. 15-16 akt,

-kalkulacja kosztów naprawy wykonana przez stronę powodową, k. 38-39 akt;

- pismo pozwanej z dnia 16.07.2014r., k. 36 akt)

Uszkodzony P. M. (1) dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu w warsztacie P. B. (1), położonym w miejscowości B. przy ul. (...).

Naprawa – limitowana wysokością wypłaconego odszkodowania - nie przywróciła pojazdu do stanu sprzed szkody.

(Dowód: - zeznania świadka P. M., k. 633-633v. akt;

- oświadczenie P. B. (1) z dnia 25.06.2015r. z zał., k.652-655)

Realny rynkowy koszt naprawy uszkodzonego pojazdu przy użyciu oryginalnych części zamiennych wynosi 16 084,39 zł brutto, a przy użyciu oryginalnych oraz alternatywnych części zamiennych 14 954,92 zł, niemniej naprawa częściami alternatywnymi nie jest zgodna z technologią producenta pojazdu.

Roboczogodzina prac blacharsko-lakierniczych wedle uśrednionych stawek obowiązujących na rynku lokalnym dla poszkodowanego wynosi 100zł netto.

(Dowód: - opinia biegłego sądowego H. G., k. 677-681 akt,

-zeznania świadka P. M., k. 633v. akt,

-oświadczenie P. B., k. 652 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Rozszerzone powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Bezsorna w sprawie była odpowiedzialność strony pozwanej za skutki zdarzenia szkodowego z dnia 24 września 2013r., jak i fakt dokonania wypłaty odszkodowania z tytułu tej szkody w łącznej kwocie 6 016,50 zł. Sporna okazała się zasadność domagania się przez stronę powodową (na skutek nabycia wierzytelności z tytułu rzeczowej szkody) wypłaty odszkodowania uzupełniającego, odpowiadającego rynkowym kosztom naprawy uszkodzonego pojazdu. Analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie dała podstawę do dokonania przez Sąd oceny, że roszczenie o wypłatę odszkodowania uzupełniającego zostało udowodnione. Opierając się na opinii biegłego sądowego H. G., a także zeznaniach świadka P. M. (1), Sąd nie miał wątpliwości, że strona pozwana bezpodstawnie zaniżyła wypłacone poszkodowanemu odszkodowanie, co wyraziło się „technicznie” poprzez zniżenie stawek za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych, a także poprzez zastosowanie urealnienia na oryginalne części zamienne w wysokości 70%. Słusznie strona powodowa wywodziła, że obowiązek naprawienia szkody jest niezależny od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy uszkodzonej rzeczy (tak SN w wyroku z dnia 27 czerwca 1988r., I CR 151/88 czy w wyroku z dnia 16 maja 2002r., V CKN 1273/00 niepubl.), a suma odszkodowana winna wyrównać rzeczywisty uszczerbek majątkowy odpowiadający szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem. Z opinii biegłego wynikało, że producent pojazdu zaleca do naprawy użycie oryginalnych części zamiennych. Było to zwłaszcza uzasadnione w sytuacji, gdy pojazd poszkodowanego był stosunkowo nowy (7 lat). Pomimo tego, mając na względzie, że kwota naprawy wyliczona w oparciu choćby o alternatywne, ale nowe części zamienne nie była o wiele niższa niż naprawa częściami oryginalnymi (14 954,92 zł), a także w oparciu o zeznania świadka P. M. (1), który podał, że ubezpieczyciel „pouczył” go, że może nabyć tanie części w szarej strefie, przy czym uzyskane przez niego odszkodowanie w rzeczywistości nie pozwoliło na zakończenie naprawy i pojazd w dalszym ciągu posiada uszkodzenia pokolizyjne (np. brak osłony bagażnika, nieodpowiednie lakierowanie), przy czym poszkodowany znacznie „przeplacił” – w stosunku do uzyskanego odszkodowania – za takie części jak np. czujniki parkowania (odszkodowanie w tym zakresie nie odpowiadało w żadnej mierze cenom rynkowym) - należało ustalić, że urealnienie odszkodowania przez ubezpieczyciela o 70% było bezpodstawne. Zresztą strona pozwana nie ustosunkowała się do ustaleń biegłego i nie wniosła przeciwko nim żadnych zarzutów.

W konsekwencji rozszerzenia powództwa o kwotę 593,20 zł oraz uwzględniając uprzednią wypłatę odszkodowania w kwocie 6 016,50 zł, roszczenie pozwu było zasadne co do kwoty 10 067,89 zł, o czym orzeczono na podstawie art. 361 k.c. i art.363 k.c. O odsetkach orzeczono na podstawie art.481 k.c. oraz art.14 ust.1 ustawy z 22.05.2003r.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. przyjmując, że strona powodowa wygrała niniejszy spór w całości. Na koszty procesu przez nią poniesione złożyła się opłata od pozwu w kwocie 474 zł, koszty zastępstwa prawnego w kwocie 1 217 zł oraz koszty stawienia świadka P. M. (1) w łącznej kwocie 981,30zł. Stronę pozwaną

obciążono obowiązkiem zwrotu w/w kosztów na rzecz strony powodowej oraz uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kwoty 30zł tytułem brakującej opłaty od rozszerzonego powództwa (art.130³ § 2 k.p.c.).